

Traktat pokojowy z Niemcami należy zawrzeć jeszcze w b. r.

Oświadczenie przewodniczącego Izby Ludowej NRD

BERLIN. — Sekretariat Izby Ludowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej ogłosił następujące oświadczenie przewodniczącego Izby Ludowej — Dieckmanna:

Z uwagi na to, że zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami jest dla całego narodu niemieckiego najdonioślejszym zadaniem, Prezydium Izby Ludowej NRD zwróciło się do rządów USA, ZSRR, Anglii i Francji z prośbą, aby poleciły swym przedstawicielom na odbywającej się obecnie w Paryżu konferencji, mającej na celu przygotowanie porządku dziennego konferencji ministrów spraw zagranicznych tych rządów — umieścić na porządku dziennym konferencji ministrów spraw zagranicznych sprawę przygotowania i zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami jeszcze w roku 1951.

Traktat pokojowy winien się opierać na następujących zasadach: demilitaryzacja i demo-

kratyzacja Niemiec, przywrócenie jedności Niemiec, zagwarantowanie nieskrępowanej wymiany handlowej i nieskrępowanego rozwoju produkcji dla celów pokojowych, wycofanie wojsk okupacyjnych w rok po podpisaniu traktatu pokojowego.

Dnia 2 marca br. Izba Ludowa NRD zaproponowała Bundestagowi Niemieckiej Republiki Federalnej, aby prośba ta została przekazana wspólnie rządów czterech mocarstw. Ponieważ Bundestag na propozycję tę nie odpowiedział, Prezydium Izby Ludowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej zmuszone jest samo przesłać tę prośbę rządów czterech mocarstw.

BERLIN. — Robotnicy stalowni w Riesa w Niemieckiej Re-

publice Demokratycznej skierowali do rządu Republiki apel, by domagał się on położenia kresu remilitaryzacji Niemiec zachodnich i by domagał się zawarcia jeszcze w bieżącym roku traktatu pokojowego ze zjednoczonymi Niemcami na podstawach demokratycznych.

W Heidelbergu (Niemcy zachodnie) wybrano komitet dla przeprowadzenia referendum ludowego przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich. W skład komitetu weszli przedstawiciele wszystkich warstw społeczeństwa, reprezentujący różne poglądy polityczne.

Jeden z najstarszych członków partii socjaldemokratycznej (SPD) Theodor Althaus, który należy do tej partii od 1896 r. wezwał swych towarzyszy partyjnych do jedności z komunistami w walce przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

W obronie praw i pokoju

Obrady kierownictwa Włoskiej Partii Komunistycznej

RZYM. — W dniach 28 lutego — 1 marca odbyły się obrady kierownictwa Włoskiej Partii Komunistycznej. Omawiano sytuację polityczną i zadania partii w związku z nadchodzącymi wyborami municypalnymi. Omawiana była również sprawa terminu VII ogólnokrajowego zjazdu partii. Na początku posiedzenia Longo złożył braterskie, gorące pozdrowienia Togliattiemu który powrócił na swe stanowisko.

Ogłoszono specjalny komunikat, który głosi m. in.:

Kierownictwo Partii stwierdziło, że sytuacja uległa pogorszeniu

wskutek rządowej polityki przygotowań wojennych oraz podporządkowania kraju grupom monopolistycznym i imperializmowi zagranicznemu.

Przeciwko tej polityce wzmagają się wciąż fala protestów całego narodu. Wszystkie wystąpienia w obronie pokoju rozwijają się na podstawie szerokiej jedności działania. Świadczy to o pogłębieniu się ruchu ogólnonarodowego przeciwko obecnemu rządowi, a na rzecz utworzenia takiego rządu włoskiego, który by prowadził politykę włoską.

Rząd de Gasperi'ego odpowiada na ten narodowy ruch patriotyczny pogroźkami, aktami przemocy i otwartym gwałceniem praw konstytucyjnych.

Partia Komunistyczna wzywa wszystkich uczciwych Włochów — patriotów, by kontynuowali, wzmagali i rozszerzali tę akcję protestacyjną oraz walkę w obronie swej egzystencji i praw, w obronie pokoju.

Kierownictwo Włoskiej Partii Komunistycznej postanowiło, że VII zjazd ogólnokrajowy odbędzie się w pierwszej dekadzie kwietnia br.

Wielka manifestacja przyjaźni polsko-niemieckiej na granicy pod Swinoujściem

SZCZECIN. — Wielka manifestacja z okazji trwającego obecnie w Niemieckiej Republice Demokratycznej Tygodnia Przyjaźni Polsko-Niemieckiej, odbyła się dnia 3 bm. na granicy między Swinoujściem i Altbeckem (NRD). W manifestacji tej wzięły udział wielotysięczne rzesze ludności polskiej i niemieckiej.

Wśród ogólnego entuzjazmu przemówił w imieniu ludności niemieckiej sekretarz Powiatowego Komitetu SED w Altbecku Richard During, który w gorących słowach przywitał przybyłych na manifestację robotników,

młodzież, kobiety i licznych przedstawicieli organizacji społecznych pow. wolińskiego oraz innych miejscowości woj. szczecińskiego.

Gorącymi oklaskami przyjęła ludność niemiecka serdeczne słowa powitania przewodniczącego MRN w Swinoujściu Kozła.

Przemówienia przerywane były wielokrotnie potężnymi okrzykami na cześć prezydenta NRD Wilhelma Piecka, Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta i generalissimusa Stalina. Szczególnie głęboki entuzjazm wśród zebranych wy-

wołały proste słowa 15-letniej pionierki Gizelle Ludtchi, uczennicy z Greifswaldu, córki robotnika oraz przemówienie przedstawiciela FDJ Liebera, który zapewnił młodzież polską o nierozwalnych więzach przyjaźni jaką żywi młodzież NRD do swych polskich kolegów walczących o trwały pokój na świecie i socjalizm w swym kraju.

Po oficjalnym przywitaniu nastąpiło serdeczne spotkanie ludności polskiej i niemieckiej, w czasie którego wymieniono liczne podarunki oraz wiązanki kwiatów.

Na okrętach i w jednostkach Marynarki Wojennej

Organizacje partyjne w jednostkach Marynarki Wojennej żyją pod znakiem akcji sprawozdawczo-wyborczej. Towarzysze partyjni przygotowują się bardzo dokładnie do zebrania sprawozdawczo-wyborczego.

W jednostce gdzie sekretarzem organizacji partyjnej jest towarzysz Szczęsny, odbyło się przed kilkoma dniami zebranie przedwyborcze na którym omówiono uchwały Biura Organizacyjnego KC PZPR. Poza tym przyjęto na kandydatów partii przodujących ZMP-owców jak bosmana Działka i matę Jerzewskiego.

Na wystawie racjonalizatorskiej Marynarki Wojennej w sali wystawowej, znajduje się mapa ZSRR na której oznaczono za pomocą rysunków i punktów świetlnych wielkie miasta, oraz obszary, gdzie powstają największe budowle komunizmu — potężne elektrownie wodne i kanały łączące ważne arterie komunikacyjne.

Mapa wykonana jest bardzo estetycznie i każdemu zwiedzającemu rzuca się z miejsca w oczy. Wykonawcami mapy są: mary-

narz Wieczorek, marynarz Wolny, marynarz Fudala.

W jednym z pododdziałów odbyło się ostatnio zebranie koła ZMP na którym omówiono sprawę pomocy w zajęciach politycznych słabszym kolegom, oraz wydawania specjalnych biuletynów w których będzie się popularyzować marynarzy, wzorowo pełniących służbę wartowniczą.

Koleżdy Fijoł i Majcher, zobowiązali się udzielać systematycznie pomocy kol. Szczepańskiemu i Szczygielskiemu.

NIEZATARTE SĄ JESZCZE W SERCACH NASZYCH WSPOMNIENIA OKRUTNYCH CIERPIEŃ MINIONEJ WOJNY, DLATEGO TEŻ GORĄCO MIŁUJEMY SPRAWĘ POKOJU, NIENAWIDZIMY IMPERIALISTYCZNYCH AGRESORÓW I WALCZYĆ BĘDIEMY ZE WSZYSTKICH SIŁ O UTRWALENIE POKOJU I NIEPODLEGŁOŚCI NASZEGO KRAJU.

(Z listu Kongresu Ligi Kobiet do Prezydenta Bolesława Bieruta)

PRZED MIĘDZYNARODOWYM DNIEM KOBIEC

»My dałyśmy życie — my musimy go bronić«

— Ile razy przed wojną spoglądałam na gromadkę moich dzieci — mówi delegatka na Kongres Ligi Kobiet, ob. Maria Ziółkowska — zawsze ogarniała mnie obawa o ich los. Było to wynikiem ciężkich warunków materialnych, a tym samym — niemożności zapewnienia dzieciom odpowiedniego wykształcenia zawodowego, czy ogólnokształcącego.

— Po wojnie ciężkiej, ale szczęśliwie przeżytej, troskę o wychowanie i wykształcenie dziecka w ogromnej mierze wzięłam na swe barki Rząd Polski Ludowej.

Dzisiaj jestem dumna z córki Danuty, która pracując jako tokarz w warsztatach kolejowych PKP na Przeróbce (dawny Trojan), potrafi te same normy wykonać, co mężczyźni.

— Nie potrzebuję bać się więcej o przyszłość syna Ryszarda, pomocnika kierowcy w PKS i syna Tadeusza, elektryka Stoczni Gdańskiej.

Bez porównania piękniejsze od mojego otwiera się życie przed: Aneżką, Tolusławą, Basią, Feliksą i Henrykiem. Dzisiaj chodzą jeszcze do szkół podstawowych, jutro, jeśli będą zdolne i pilne, rozpoczną studia w szkołach średnich i wyższych uczelniach.

42-letnia Maria Ziółkowska należy do tych licznych kobiet, które zrozumiały, że bez ich udziału nie wykonamy Planu 6-letniego. Pracę w domu potrafi sobie tak ułożyć, że znajduje jeszcze czas na pełnienie obowiązków przewodniczącej komitetu sklepowego GSS na Przeróbce i skarbniczki koła terenowego Ligi Kobiet. Nie ma też akcji społecznej bez udziału ob. Ziółkowskiej.

— Marzeniem moim — mówi delegatka — jest zostać połączoną. Mam w tym kierunku praktyczne doświadczenie i zamiłowanie. Uzupełniłabym kadry, których brak zawsze jeszcze odczuwamy.

— Na Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet pojechałam chętnie w przekonaniu, że kobiety potrafią wywalczyć trwały pokój, zgodnie z apelem Rady Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet — „my dajemy życie — my musimy go bronić“.

Wystawy poświęcone Róży Luksemburg

WARSZAWA. — W dniu 5 bm. w Centralnym Ośrodku Szkolenia Partyjnego PZPR otwarta została wystawa „RÓŻA LUKSEMBURG. W 80 ROCZNICĘ URODZIN“.

Na otwarcie wystawy przybyli: członek Biura Politycznego KC PZPR min. Berman, sekretarz KC PZPR Ochab, zastępca członka Biura Politycznego KC min. Matuszewski oraz członkowie KC PZPR min. Skrzyszewski, Kasman i Daniszewski.

Wystawa obrazuje życie nieugiętej bojowniczkii o sprawiedliwość i postęp, o szczęśliwszą przyszłość narodów o socjalizm, nieustraszonej szermierki solidarności robotników polskich z

robotnikami rosyjskimi i robotnikami innych narodowości.

*

BERLIN. — W dniu 5 marca br. w związku z 80 rocznicą urodzin Róży Luksemburg, w Instytucie Marksa — Engelsa — Lenina w Berlinie, otwarta została wystawa poświęcona pamięci wielkiej rewolucjonistki.

Wystawa została zorganizowana przez KC Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED). W uroczystości otwarcia wystawy wzięli udział: przewodniczący SED prezydent Wilhelm Pieck, członkowie Biura Politycznego i sekretariat KC oraz delegacje zagraniczne.

Prześcignęli hitlerowców Agresorzy USA używają gazów w Korei

PEKIN. Korespondent Agencji Nowych Chin donosi z frontu koreańskiego, że pod Seulem agresorzy amerykańscy używają gazów trujących w walkach przeciwko koreańskiemu wojskom ludowym i ochotnikom chińskim.

Nad rzeką Hangan w 10 kilometrach na południowy-wschód od Seulu samoloty amerykańskie zrzucały bomby, z których po wybuchu wydobyły się gęste, brunatne, gryzący dym. Żołnierze koreańscy i ochotnicy chińscy, którzy znaleźli się w zasięgu tego dymu, stracili przytomność na kilkanaście godzin. Po zastosowaniu odpowiednich zabiegów w szpitalach zdołano ich uratować z tym jednak, że wszyscy zapadli na ciężkie choroby dróg oddechowych i płuc. Gaz trujący, który wywołuje tego rodzaju schorze-

nia, jest najprawdopodobniej jakimś związkami arsenu.

Korespondent Agencji Nowych Chin zaznacza, że interwencja amerykańska doprowadziła do wściekłości swymi niepowodzeniami w Korei dopuszczają się nowej zbrodni i łamiąc wszystkie ogólne przyjęte normy prawa międzynarodowego, zaczynają używać tej bestialskiej broni masowej zagłady — gazów trujących.

To nowe barbarzyństwo agresorów — pisze korespondent — wywołało głębokie oburzenie wśród żołnierzy Koreańskiej Armii Ludowej i wśród ochotników chińskich, którzy nie złożą broni, dopóki ostatni żołdak interwencji nie zostanie wyrzucony z Korei.

Podstawowa Organizacja Partyjna SPZMW żyje akcją sprawozdawczą - wyborczą

Organizacje partyjne jednostek Marynarki Wojennej w obecnym okresie żyją akcją sprawozdawczą-wyborczą. Okres ten jest szczególnie ważny jeżeli weźmiemy pod uwagę sytuację międzynarodową, która w obecnym czasie jest szczególnie napięta. Faszystowska polityka krajów imperialistycznych prowadzona jest w celu rozpetania nowej pozoży wojennej mającej przynieść rzekome zdławienie ruchu robotniczego.

Dlatego też nasza Podstawowa Organizacja Partyjna przygotowuje się do wyborów przeprowadzając wśród towarzyszy szkolenie ze statutu i zapoznając wszystkich z doświadczeniami WKP (b) w Armii Radzieckiej.

Przepełnione zdrową krytyką i samokrytyką odbyły się kilka dni temu zebrania sprawozdawczo-wyborcze grup partyjnych. Referaty sprawozdawczo-wyborcze towarzyszy Tytusa, Gaduły i Grenia dały obraz 6-cio miesięcznej pracy naszych grup.

Jak wynika z referatów najważniejszymi zagadnieniami pracy grup było: zabezpieczenie wysokiego poziomu nauki, stały wzrost ilościowy i jakościowy szeregów partyjnych, wzrost aktywności towarzyszy i kandydatów oraz wzrost poziomu prawdziwej krytyki i samokrytyki — zabezpieczenie rozkazów przełożonych.

Praca nad zabezpieczeniem nauki i egzaminów była ciężka, gdyż dużo towarzyszy i ZMP-owców posiadało niskie wykształcenie. Do takich należą tow. Gaweł, Szpyrko, Rybowski, Kurcewicz. Dzisiaj dzięki pomocy koleżeńskiej i własnemu zrozumieniu towarzysze ci są przodownikami wykształcenia.

Praca nad zabezpieczeniem egzaminów najsprawniej przebiegała w grupie „M”, co ujawniły egzaminy, gdyż w grupie tej wszyscy otrzymali stopnie bardzo dobre i dobre.

Wzrost szeregów partyjnych był stałym tematem naszej pracy dlatego też grupy nasze mają duże osiągnięcia. I tak w klasie „N” przygotowano przodujących ZMP-ów Kosmała, Siedleckiego, Hankusa i Górka do przyjęcia w poczet kandydatów PZPR i 6 kandydatów na członków. Również grupa „A” przygotowuje trzech ZMP-owców jak Mielnika, Kusińskiego, Bażana. Grupa „B” ma najmniejsze osiągnięcia, gdyż tylko ZMP-owcy Zimny i Małolepszy zostali przez tę grupę przygotowani do wstąpienia w szeregi partii. Towarzysze ci to synowie robotników i chłopów dokładnie rozumiejący linię partii, to ludzie dający swój wkład w postaci przodownictwa w nauce i dyscyplinie, jak również w pomocy kolegom słabszym.

Polecenia partyjne stały się dźwignią aktywności w naszych grupach, dzięki stopniowaniu ich w zależności od zdolności danego towarzysza czy kandydata.

Rozkaz 1-szo majowy Ministra Obrony Narodowej dokładnie daje nam do zrozumienia czym jest dla nas dyscyplina wojskowa. Wykonanie rozkazów dowódców i przełożonych zabezpieczaliśmy przez krytykę tych towarzyszy, którzy nad nimi dyskutowali, takimi byli towarzysze Greń, Gaweł, Jodko, Szczepocki i ZMP-owcy Strzelczyk i Stefański. Towarzysze ci i koledzy zostali ostro skrytykowani za tą niegodną postawę członka partii i ZMP-owca. Roboczo zebrania Podstawowej Organizacji Partyjnej jak również szkolenia partyjne przycy-

niły się do właściwego zrozumienia tej stale działającej broni w arsenałach bolszewizmu jakim jest krytyka i samokrytyka.

I tak na przykład: spóźnienie z przepustki tow. Niewiadomskiego spotkało się z ostrą krytyką na zebraniu grupy. Towarzysz Niewiadomski był kandydatem na organizatora grupy, lecz ostatnio jego postępowanie podważyło całkowicie zaufanie u towarzyszy. Ostrej krytyce poddano towarzyszy u których ujawniono skłonności do alkoholu, a mianowicie: tow. Hunole, Kawczyńskiego i Zimnego.

Również niekoleżeństwo w niektórych wypadkach u towarzysza Grenia, oraz gadulstwo towarzysza Gaweł i Szczepockiego spotkały się ze słuszną krytyką towarzyszy. Ogólnie praca była dobra, o czym świadczą uwagi krytyczne i to, że błędy w pracy dostatecznie i w porę naprawiano.

Dyskusja na tych zebraniach wytyczyła dobrą linię pracy grup którą przejęli nasi kierownicy Smykała, Schmit i Greń.

Praca obecnego okresu — stwierdzają członkowie i kandydaci naszych grup — będzie szczególnie ciężka dlatego, że zbliża się zebranie Podstawowej Organizacji Partyjnej z przygotowaniem do końcowych egzaminów. Mamy jednak doświadczenie ze swej pracy i wydatną pomoc starszych towarzyszy, komitetu i dowództwa. Dlatego pracę naszą mimo trudności podniesiemy na jeszcze wyższy poziom.

mat. elew Janusz Greń

Tylko do użytku wewnętrznego w jednostkach Marynarki Wojennej. Poza teren jednostki nie wносить.

ZMP-owcy walczą o przodownictwo i popularyzację wzorowych kolegów

ZMP-owcy naszego pododdziału rozumieją jak bardzo ważne jest mistrzowskie opanowanie swej specjalności. Doszli oni do przekonania, że cel ten osiągnąć można tylko wspólną i systematyczną nauką. Dzięki koleżeńskiej pomocy, poziom wykształcenia w specjalności i zajęć politycznych w pododdziale podniósł się znacznie.

Ważnym czynnikiem w wzmożeniu zapału do nauki stała się popularyzacja przodowników wykształcenia. W pododdziale naszym było wielu kolegów z niskim wykształceniem, którzy będąc w cywilu z wielu względów nie mieli możliwości się uczyć. Tych kolegów otoczyliśmy specjalną opieką.

Byli również tacy jak: Grońnic-ki, Dowg, Ameryk, którzy wzięli w swe sily, upadali na duchu, mówiąc, że nie dadzą sobie rady w nauce. Dziś koledzy ci

mogą się poszczycić dobrymi ocenami.

Popularyzujemy przodowników również za pomocą gazetek ściennych, tablic honorowych i zebrań ZMP, gdzie stawia się ich jako wzór.

Każdy marynarz powinien być przodownikiem wykształcenia politycznego i bojowego oraz dążyć do jak najlepszego opanowania swej specjalności, gdyż tym samym przyczynia się do wzmocnienia gotowości bojowej naszego Ludowego Wojska, stojącego na straży pokojowego budownictwa socjalizmu w Polsce. Dla każdego z nas droga do zdobycia zaszczytnej miana przodownika wykształcenia jest otwarta. Trzeba tylko umieć łamać wszelkie trudności na jakie napotyka się w codziennej pracy, oraz wierzyć we własne sily.

mat. Jerzy Pawlak

Plut. pchor. Łój Władysław wzorowy kursant O S Polit.

Plut. pchor. Władysław Łój jest synem małorolnego chłopca, członkiem PZPR. Obecnie znajduje się w Oficerskiej Szkole Politycznej gdzie postanowił, że tak jak w swej poprzedniej jednostce Mar. Woj. będzie walczył o wysoki poziom dyscypliny, wykształcenia bojowego i politycznego. Nie odstraszył go wysoki poziom wykształcenia ani początkowe trudności na jakie napotykał w opanowaniu wiedzy. Dzięki pomocy towarzyszy Wróblewskiego i Bieleckiego oraz Jurczyka w najtrudniejszych dla niego przedmiotach tj. w taktyce, strzelaniu i saperce osiągnął dobre wyniki. Dużej pomocy udzielił mu z-cy d-cy kompanii, który w rozmow-

wach z nim wskazał mu na systematyczność i kolektywność nauki własnej, co w rezultacie pozwoliło mu nadrobić zaległy materiał. Organizowana piątka samokształceniowa, wspólne dyskusje nad trudnymi zagadnieniami pozwoliły mu na ich zrozumienie i należyte opanowanie.

Plut. pchor. Łój uczy się z zapałem i wytrwałością, aby z honorem wypełnić zadanie jakie nałożyła na niego Partia i D-two, by stać nieugięciem na straży budownictwa socjalizmu i zdobyć mas pracujących, by jako przyszły oficer Ludowego Wojska Polskiego przekazywać zdobytą wiedzę szerokim rzeszom żołnierskim.

Bogactwa mineralne Rosji carskiej nie były całkowicie zbadane. Brak było wielu cennych surowców, które rząd carski sprowadzał z zagranicy; nawet kostkę brukową przywieziono ze Szwecji i wybrukowano nią plac przed Wielkim Teatrem w Moskwie.

Dopiero po wielkiej Rewolucji Październikowej rozpoczęto planowe badania geologiczne. We wnętrzu ziemi odkryto wielkie bogactwa. Okazało się, że Związek Radziecki rozporządza ogromnymi bogactwami mineralnymi, a na terenie kraju znajdują się wszystkie minerały występujące na świecie.

Pokłady węgla znajdują się w wielu rejonach ZSRR. Do najważniejszych zagłębi węglowych należą: zagłębie Donieckie, zagłębie Kuźnieckie (zachodnia Syberia), Karaganda, rejon Moskiewski, Ural i basen Pieczorski. Zagłębie Pieczorskie, leżące nad rzeką Pieczorą (na kole podbiegunowym) połączono linią kolejową i rozbudowano w latach 1941-1945. Bohaterski Leningrad otoczony przez faszystów otrzymał pieczorski węgiel. Co do zapasów węgla Związek Radziecki stoi na drugim miejscu w świecie.

ZSRR posiada największe na świecie złoża ropy naftowej. Ropa, razem z gazem ziemnym znajduje się w wielu rejonach.

W rejonie Baku ropę wydobywa się już przeszło 60 lat, jednak złoża wcale się nie wyczerpują. Produkcja ropy naftowej w dzisiejszym Baku jest kilka razy większa od produkcji w carskim Baku.

W rejonie między Południowym Uralem i dolną Wołgą odkryto niedawno olbrzymie, nowe złoża ropy. Teren ten nazwano „Drugie Baku”.

Do innych roponośnych terenów należy: rejon koło miast

BOGACTWA MINERALNE ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

Maikop i Groznyj (Północny Kaukaz), rejon nad rzeką Embą w Zachodnim Kazachstanie, rejon Zachodnio-Ukraiński i wyspa Sachalin.

ZSRR posiada olbrzymie złoża torfu, przede wszystkim w swych rejonach leśnych. W Rosji carskiej torfu nie wydobywano, dziś wydobycie torfu jest bardzo duże i używa się go do opalania elektrowni. Np. elektrownie koło Moskwy i Leningradu napędza się torfem.

Cenne łupki bitumiczne znajdują się w Estonii i w obwodzie Leningradzkim. Otrzymuje się z nich płynne paliwo i gaz.

ZSRR rozporządza potężnymi zasobami wysokogatunkowych rud żelaznych. Rudy żelaza znajdują się przede wszystkim na Uralu (sławne góry żelazne — Magnitnaja, Blagodać i Wysokaja), w Krzywym Rogu, w Kerczy i na Dalekim Wschodzie. Zapasy radzieckich rud żelaznych sięgają wielu miliardów ton.

Mangan występuje głównie w Nikopolu (Ukraina), w Cziatura (Gruzja), w Kazachstanie i na Syberii. ZSRR posiada największe złoża rudy manganowej na świecie.

Miedź występuje na Uralu, w Kazachstanie i w Armenii, ołów i cynk w Kazachstanie, na Kaukazie i na Dalekim Wschodzie.

Boksyt, nieznan w Rosji carskiej, a odkryty przez geologów radzieckich, znajduje się w okolicy Leningradu, na Uralu i w Syberii. Z boksytu otrzymuje się cenny metal aluminium.

Nikiel, także nieznan przed Wielką Rewolucją Październikową, występuje na półwyspie Kol-

skim (na zachód od miasta Pieczenga i koło jeziora Imandra), na Uralu (na południe od miasta Swierdłowski) i w Zachodniej Syberii. Pod względem zapasów niklu Związek Radziecki zajmuje drugie miejsce na świecie.

ZSRR rozporządza wielkimi złożami „rzadkich metali” do których należą: wolfram (znajduje się on na wschód od miasta Czita, nad rzeką Bureja na Dalekim Wschodzie i na południe od Leningradu we wschodnim Kazachstanie), molibden (występuje koło miasta Nalczyk na Północnym Kaukazie), wanad, chrom, antymon i indium.

Wielkie pokłady złota znajdują się w Syberii, na Uralu, w Kazachstanie i na Dalekim Wschodzie. Pod względem zapasów złota we wnętrzu ziemi Związek Radziecki zajmuje bezapelacyjnie pierwsze miejsce na świecie.

Platyna występuje przede wszystkim na Uralu — koło miast Kuszwa i Swierdłowski.

Związek Radziecki posiada również olbrzymie złoża mineralnych surowców chemicznych. W Górach Chibińskich (na półwyspie Kolskim) stwierdzono istnienie złóż apatyty w wadzie 2 miliardów ton. W związku z odkryciem złóż, wybudowano nowoczesne miasto — Kirowsk. Leży ono powyżej koła podbiegunowego. Apatyty z Gór Chibińskich przerabia się na superfosfat, który służy jako doskonały nawóz sztuczny. Dzięki odkryciu tych apatyty przez radzieckich geologów, ZSRR nie tylko zrezygnował z importu tego minerału, ale i sam zapoczątkował jego eksport do różnych krajów zamorskich,

apatyty te przywozi się także do portów polskich.

Oprócz apatyty chibińskiego, w kraju nie brak także fosforytów, które wydobywa się w wielu rejonach: we Wschodniej Ukrainie, w Kazachstanie i w obwodzie Moskiewskim. Lecz największe pokłady fosforytów znalazli uczeni radziecy w Górach Kara-Tau, leżących w Południowym Kazachstanie.

Niedaleko od miasta Solikamsk (nad Górną Kamą-Uralem) znajdują się olbrzymie złoża potasu (18,5 miliardów ton). Potas jest cennym nawozem sztucznym i znajduje się także w innych rejonach ZSRR (np. w Zachodnim Kazachstanie). Pod względem wielkości złóż potasowych ZSRR zajmuje pierwsze miejsce na świecie.

Związek Radziecki posiada również wielkie ilości soli kamiennej. Np. w jeziorze Baskuńczak (leży ono w rejonie dolnej Wołgi) grubość pokładów czystej soli kamiennej dochodzi miejscami do 40 metrów.

Siarka to także niezbędny dla gospodarstwa narodowego minerał. Przed Wielką Rewolucją Październikową, rząd carski wydawał cenne dewizy na import siarki. Geologowie Związku Radzieckiego odkryli pokłady siarki w Turkmenii i w Uzbekistanie. Siarka znajduje się w środkowym Turkmenistanie na północ od Aszchabadu, i na wschód od miasta Kerki we wschodnim Turkmenistanie. W Uzbekistanie siarka występuje na południe od miasta Kokand i na wschód od miasta Andżan. Jedną z kopalń wybudowano w samym środku

pustyni Kara-Kum. Dziś Związek Radziecki nie importuje siarki.

Materiały budowlane jak wapień, granit lub marmur znajdują się prawie we wszystkich rejonach Związku w wielkich ilościach. W Związku Radzieckim stwierdzono cały szereg innych bogactw naturalnych.

Mika mająca za sobą wprawdzie długą historię (znano ją już w XV wieku), występuje na Uralu, w Altaju i we Wschodniej Syberii. Za czasów carskich znano jedynie złoża miki występujące w europejskiej części Rosji. Dziś Związek Radziecki stoi na drugim miejscu w świecie co do produkcji miki, a na pierwszym miejscu na świecie co do posiadanych zapasów.

Rtęć występuje we Wschodniej Ukrainie koło miasta Makejewka, w Uzbekistanie w rejonie miasta Kokand i w Altaju w rejonie źródeł rzeki Katuń.

Grafit znajduje się koło miasta Birobidzon na Dalekim Wschodzie. Arsenik stwierdzono niedaleko od miasta Kokand we wschodnim Uzbekistanie, a pokłady azbestu występują w rejonie Swierdłowska na Uralu.

Korund, kobalt, kadm występują w różnych rejonach ZSRR.

Ten krótki przegląd bogactw mineralnych Związku Radzieckiego pozwala nam stwierdzić, że kraj ten rozporządza olbrzymimi i różnorodnymi bogactwami mineralnymi. W ten sposób państwo radzieckie posiada wszystko co jest potrzebne do potężnego i nieograniczonego rozkwitu gospodarczego.

Zróżdła:

Barański — Ekonomiczeskaja geografia ZSRR.

Michajłow — ZSRR.